

A Fővárosi Ítéltábla dr. Szemes Marianna pártfogó ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Horváth Antal ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. november 18. napján meghozott, 33.P.23.938/2014/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek - mint egyetemleges jogosultaknak - 25.000 (Huszonötezer) forint + áfa fellebbezési költséget.

A le nem rótt 80.000 (Nyolcvanezer) forint fellebbezési illetéket, valamint a felperest képviselő pártfogó ügyvéd (dr. Szemes Marianna ügyvéd, címe) fellebbezési költségét teljes egészében a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

A felperes végleges keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek megsértették a képmáshoz és hangfelvételhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a ... csatorna által sugárzott ... című műsor ...-i és ...-i adásában bemutatták a vele készített riportot annak ellenére, hogy a korábban megadott hozzájárulását visszavonta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, és arra kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek bruttó 60.000 forint perköltséget.

A le nem rótt 60.000 forint kereseti illetékről, a tanú utazásával felmerült 14.000 forint perköltségről és a felperes részére kirendelt pártfogó ügyvéd díjáról úgy rendelkezett, hogy azokat a felperes költségmentessége folytán az állam viseli.

Az ítélet indokolásában hivatkozott az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 80. § (1) és (2) bekezdésére, a Ptk. 199. §-ára, a 216. §-ára, az 1952. évi III. törvény (Pp.) bizonyításra vonatkozó 164. § (1) bekezdésére.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok - különösen ... 2012. szeptember 6-án kelt írásbeli nyilatkozata - alapján kétséget kizáróan megállapította, hogy a felperes 2009. január 21-én neve közlésével és arcának bemutatásával vállalta, hogy nyilatkozatot tesz a ... című műsor számára. A felperes a nyilatkozatát módosította, arcának bemutatása nélkül vállalta a szereplést. A ... sajtóirodája erről 2009. január 30-án e-mailben tájékoztatta a műsor készítőit, és felhívta őket, hogy a felvételeken a fogvatartott felperest tegye fel nem ismerhetővé, kérte, hogy az arcát takarják ki. Az elsőfokú bíróság ezen nyilatkozatokat alapján kétségesnek találta azt a felperesi előadást, hogy eleve nem járult hozzá a felvétel elkészítéséhez. A műsor készítői a

felvételeken a felperest elhomályosították, kitakarták, a róla készült felvételek alapján az átlagnéző számára a felperes nem ismerhető fel. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy sem a műsort készítő II. rendű alperes, sem a műsort nyilvánosságra hozó I. rendű alperes nem sértette meg a felperes képmáshoz és hangfelvételhez fűződő személyiségi jogát, ezért a keresetet elutasította. A további tanúk meghallgatását szükségtelennek tartotta, figyelemmel a felperesi képviselő nyilatkozatára is. Az alperesi képviselő 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján mérlegeléssel megállapított ügyvédi munkadíjának viselésére a felperest kötelezte. Az illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-a és a 15. §-a alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben annak megváltoztatását, kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát kérte, a fellebbezés tárgyaláson kívül elbírálásával. Arra hivatkozott, hogy a keresetben előadottakat megfelelően bizonyította, amely megalapozza kereseti kérelmét az alperesekkel szemben. Fenntartotta álláspontját, hogy az alperesek megsértették személyiségi jogait.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozták, és kérték a fellebbezési költségeik megfizetésére kötelezni a felperest.

Álláspontjuk szerint a gondatlan és hanyag pervitel ellenére az elsőfokú bíróság széles körű bizonyítást folytatott le, feltárta a tényállást, helyesen értékelte a bizonyítékokat, és okszerű következtetések alapján hozta meg a döntését. A felperes többször módosított keresetében foglaltakat nem tudta alátámasztani bizonyítékokkal, és fellebbezése sem tartalmaz érdemi indokolást.

Az alperesek sem kérték a fellebbezés tárgyaláson történő elbírálását.

A másodfokú bíróság a felperes fellebbezését a felek nyilatkozatainak megfelelően, a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a per eldöntése szempontjából releváns tényeket feltárta, a bizonyítékokat helyesen értékelte, az így megállapított tényállás alapján jogszerű döntést hozott, amikor a felperes keresetét elutasította.

A másodfokú bíróság az alábbiak kiemelését tartja szükségesnek.

A Ptk. 80. § (1) bekezdése értelmében személyhez fűződő jogok megsértését jelenti a más képmásával, vagy hangfelvételével kapcsolatos bármiféle visszaélés.

A Ptk. 80. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a képmás, vagy hangfelvétel nyilvánosságra hozatalához - a nyilvános közszereplés kivételével - az érintett személy hozzájárulása szükséges.

A hozzájárulásnak nincs alaki feltétele, azonban a képmás és a hangfelvétel készítéséhez adott hozzájárulás önmagában nem jelenti azt, hogy az érintett személy egyben a képmása és hangfelvétele nyilvánosságra hozatalához is hozzájárul. Televíziós felvételek esetén a cél az, hogy a felvett kép és hang közvetíthető legyen, ezért ilyen esetekben a felvétel elkészítéséhez adott hozzájárulás - ellenkező kikötés hiányában - kiterjed a nyilvánosságra hozatalra is.

A perbeli esetben a felperes a felvétel készítéséhez hozzájárult, ezt támasztotta alá a felvétel elkészítésének helye, módja és az erre irányuló perbeli nyilatkozatok is.

A felperes később a felvétel nyilvánosságra hozatalához adott hozzájárulását módosította. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján - különösen a ... parancsnokának, nyilatkozata és a ... sajtóhivatalán keresztül a műsor készítőinek elküldött e-mail - az volt megállapítható, hogy a felperes csak az arca bemutatását nem vállalta, és a képmása kitakarását kérte.

Azt a felperes nem tudta alátámasztani, hogy képmásának és hangfelvételének bemutatására feljogosító hozzájárulását teljes mértékben visszavonta. A bizonyítékok mérlegelésével az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperesek azzal, hogy a műsor sugárzásakor a felperes képmását kitakarták, a felperest felismerhetetlenné tették, eleget tettek a felperes kérelmének, így az ilyen módon való bemutatással felperes képmáshoz és hangfelvételhez fűződő személyiségi jogát nem sértették.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban felmerült költségek viseléséről a Pp. 239.-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, a Pp. 87. § (2) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján határozott.

Budapest, 2015. szeptember 17.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
előadó bíró - a tanács elnöke

. Hercsik Zita s.k.. Kisbán Tamás s.k.
bíró bíró

A kiadmány hitelével:
tisztviselő